

Mecàniques que s'imposen al dolor o De la pèrdua del control de la bicicleta.

Un relat de: [jovincdunsilenci](#)

Em torbà la seua por, tot i que el bac resultant em fou grat: bressolat per una calàndria, just quan el seu refilet encenia la lluna; rar i commogut li entrí, lliscant suau pels colps que, de lluny, produïa un mascle enfollit per la confusió que patia; ell encara no se n'havia adonat de la seua invisibilitat, que li impedia imposar-se, com era el seu deure i així hauria estat, de no ser perquè feia anys que un virulent atac de prepotència l'havia fulminat, i la cridava encara, de tan possessiu com era aquell amor seu que mai no va tenir a bé demostrar, no fos cas que ella, al seu parer una incapaç, es pensara que realment se'l mereixia.

Fou en el transcurs d'una recriminació fútil, la primera vegada que la jove arribava amb una bicicleta mutilada. Se li va ordenar que la deixara allà on l'havia recollida i, ja estava ella desfent el camí, mentre l'espòs, darrere seu, l'espentava a la vista de tots, quan va ocórrer allò: la seua caiguda i mort; amb el dit encès, ell s'extingia tot maleint-la des del terra polsós; de res havia servit tancar el pensament i la boca a les puntellades als malucs, tantes que el dia de la troballa ella ja coixejava sense remei i així ho seguiria fent; era, tal i com el difunt acabava de sentenciat, el castic que mereixia la dona que no caminava recta.

Podries imaginar-la desposseïda de voluntat i de veu, sentir que no confia; tot allò rebutjat ho pren, perquè li sembla bell i digne de ser sublimat; té incrustacions de menyspreu sota la pàtina que l'enfosqueix i fa per dissimular la por, en el país on va arribar sanglotant des del fang compacte del seu passat, per un mar de cim inestable altíssim i cristalls punxeguts. De vegades somia que s'ofega dins d'un sac, sense peus per donar-se impuls, sense braços per desfer-se'n i pujar, sense mans per prendre el control i agafar-se, però jo sent com m'obri el cor, a poc a poc, i com, fins i tot, accepta que l'ajude a pedalar de nou. Tampoc no m'enganye. Ella tem, per sobre de tot, qualsevol home.